

Q vel af Ministeren er betegnet som første Del af Plan M, men dermed er ingeniunde fra Udvalgets Side tilkendegivet, at man til sin Tid vil udføre Resten af Plan M. Nej, hvis man skulde have gjort det, maatte Lovforslaget jo være gaaet ud paa at gennemføre Plan M i sin Helhed med Angivelse af Tidspunkterne, indenfor hvilke de forskellige Foranstaltninger skulde foretages. Men det er dog værd at mærke sig i den Henseende, at saa vidt jeg forstaa det, vil Gennemførelsen af Plan Q for saa vidt, teknisk set, foregribe en senere Ordning, som det, der kan føjes til Plan Q ved en senere Lejlighed, dog maa tilfredsstille den Fordring, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) nævnede, at Personbanegaarden skal blive liggende paa dens nuværende Plads. Og selvfølgelig kan der være en Mulighed for at lægge Sporene eller træffe Ordningen i det hele taget en Smule anderledes i Detaillerne end vist paa Plan M; men den Plan, der herefter vil være at gennemføre, og som det vil være muligt at gennemføre, tror jeg alligevel til enhver Tid vil kunne betegnes som Plan M med smaa Ændringer. Den Mulighed, som er holdt aaben, og paa Grundlag af hvilken ærede Tilhængere af den Hammerichske Plan har akkvieseret ved den foreliggende Afgørelse, angaar Virkeliggørelsen af $\frac{1}{3}$ af den samlede Banegaardsplan. Jeg ser ikke rettere, end at man efter at have gennemført Plan Q nødvendigvis maa gennemføre noget, der i alt Fald stærkt ligner Plan M, hvorefter det tredje Stadium bliver det, at man, hvis man vil have Gennemkørsel, og vil have disse ændrede Linier, som de ærede Medlemmer ønsker, maa gaa til Bygning af Højbanen og den videre Forandring. Men det er nu for mig alt sammen mindre betydeligt i dette Øjeblik. Jeg synes, jeg har faaet en stærk Bekræftelse af, at det var kun et forholdsvis lille Brød, der kunde bages ved denne Lejlighed. Det kunde ikke nytte at slaa det større op, end som det nu foreligger omtrent færdigt.

For saa vidt det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) med Tilslutning af det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) nu har opfordret mig til at nedsætte en Kommission til

Undersøgelse af de østjydske Banegaardsforhold og til at stille Forslag om, hvorledes disse til sin Tid skal ordnes i deres Helhed, vil jeg ikke netop afvise denne Tanke; men paa den anden Side synes jeg ikke, at Øjeblikket nu vil være inde dertil, da der jo ikke ret vel kan finde en saadan Omordning af Forholdene Sted, som de to ærede Medlemmer tænker paa, før Godsbanegaardssagen er nærmere ved sin Løsning. Derimod vil naturligvis Forholdene yderligere blive undersøgt og bearbejdet fra Administrationens Side, og naar det er gjort, er det muligt, at det vil være praktisk tillige at undersøge Spørgsmaalet i en Kommission.

J. Andersen: Den højtærede Minister vilde ikke uden videre afvise Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission, men mente, at det ikke var betimeligt nu, idet vi dog ikke kan komme ind paa at udføre videre Arbejder, før Godsbanegaarden er færdig. Jeg tror ikke, den højtærede Minister ser rigtig praktisk paa Sagen, naar han udtaler sig saaledes. Det, jeg ønsker, er, at Kommissionen skal have Tid til, medens Godsbanegaarden bygges, at behandle alle de Spørgsmaal, der vil fremkomme, naar Rigsdagen skal til at vedtage det næste Skridt: om det skal være noget i Retning af Plan M, saaledes som denne foreligger, eller om det skal være en Ordning med det, som er kaldt den tredje Afdeling, med Gennemkørsel straks, om den nuværende Hovedbygning skal vedblive at gøre Tjeneste som saadan, eller om den skal omdannes, saa at den kommer til at ligge tværs paa Sporene — det er jo ogsaa en Maade at løse Spørgsmaalet paa. Der er mange Ting, som kunde være Genstand for en Betragtning og Bearbejdelse i en Kommission, og jeg synes, det vil være i høj Grad paakrævet, at Rigsdagen har en saadan Kommissions Udtalelser at støtte sig til, naar den skal tage saadanne Spørgsmaal op. Under Forhandlingerne om Aarhus Banegaard har den ene efter den anden af ærede Kolleger her i Tinget, som ikke har fulgt Sagen fra dens Begyndelse, sagt: Naar du taler, synes jeg, at du har Ret, og naar Ministeren taler, synes jeg, at han har Ret; det er mig umuligt at